

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Реv 3199/2020

22.09.2021. године

Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Звездане Лутовац, председника већа, Драгане Маринковић и Гордане Коменић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., кога заступа пуномоћник Дејан Т. Кнежевић, адвокат из ..., против тужених ББ из ... и ВВ из ..., кога заступа пуномоћник Иван Тоскић, адвокат из ..., ради утврђења права својине, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 4722/17 од 01.03.2018. године, у седници одржаној 22.09.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

УСВАЈА СЕ ревизија тужиоца и **УКИДА** пресуда Апелационог суда у Крагујевцу Гж 4722/17 од 01.03.2018. године и предмет враћа другостепеном суду на поновно суђење.

Образложење

Пресудом Основног суда у Брусу – Судска јединица у Александровцу П 47/17 од 27.06.2017. године, ставом првим изреке усвојен је тужбени захтев и утврђено да је тужилац власник кп.бр. .. воћњак треће класе површине 7,01 ар у КО ... у мерама и границама ближе означеним у том ставу изреке што су тужени дужни да признају и трпе и да се овај део у катастру упише са имена туженог ВВ на име тужиоца као власника, као и да се овај део парцеле преда тужиоцу у државину и својину. Ставом другим изреке одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражено да се утврди да је без правне важности и дејства уговор о купопродаји Ов ../99 од 03.06.1999. године те да тужени то признају и трпе, као неоснован. Ставом трећим изреке тужени су обавезани да тужиоцу накнаде трошкове парничног поступка у износу од 7.920,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 4722/17 од 01.03.2018. године, преиначена је првостепена пресуда у ставовима првом и трећем изреке и пресуђено тако што је одбијен као неоснован тужбени захтев којим је тражено да се утврди да је тужилац власник кп.бр. .. воћњак треће класе површине 7,01 ар у КО ... у мерама и границама ближе означеним у изреци што би тужени били дужни да признају и трпе да се овај део у катастру упише на име тужиоца као власника са имена туженог ВВ и да се овај део парцеле преда тужиоцу у државину и својину. Одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка,

погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је оценио да је ревизија тужиоца дозвољена на основу члана 403. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11 ... 55/14), који се у конкретном случају примењује на основу члана 506. став 2. тог закона, испитао је побијану пресуду на основу члана 408. ЗПП и утврдио да је ревизија основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП на коју Врховни касациони суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању тужилац и тужени ББ су рођена браћа и током 1996. године су извршили деобу заједничке имовине о чему је сачињен уговор о деоби Ов ../96 оверен у Општинском суду у Александровцу дана 23.08.1996. године. Деобом је туженом ББ припао део кп.бр. .. КО ..., док је тужиоцу припао део наведене парцеле у мерама и границама описаним у изреци пресуде, а који је фактички пут на коме се налази бунар. Уговор о деоби сачинио је тужилац који по струци није правник, па је у уговору наведено да тужилац има право да за улазак у своје двориште (кп.бр. ..) конституише свој пут кроз парцелу .., иако је права воља деобничара била да тај део земљишта припадне у власништво тужиоцу. У току маја месеца 1999. године тужени ББ је извршио продају парцеле .. туженом ВВ, али предмет продаје није био и спорни део (пут и бунар). Пре закључења уговора постигнут је споразум да је предмет купопродаје део парцеле површине око 5,20 ари, а да земљиште где се налази бунар и пут који води за окућницу тужиоца није предмет продаје. Ради одвајања пута од преосталог дела парцеле .. ангажован је геометар који је сачинио писмени уговор и који је тужени ББ потписао иако га није читао. Међутим, у уговору о купопродаји наведена је цела парцела, па је у катастру извршен пренос власништва на име туженог ВВ.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања првостепени суд је усвојио тужбени захтев и утврдио да је тужилац власник спорног дела парцеле .. КО ... у мерама и границама ближе описаним у изреци, налазећи да је права воља деобничара била да тужилац стекне право својине (а не право службености) на земљишту које представља пут на коме се налази бунар.

Другостепени суд је преиначио првостепену пресуду у наведеном делу и одбио тужбени захтев, налазећи да је на основу уговора о деоби туженом ББ припала у својину цела парцела .. у површини од 7,01 ар, а да тужилац има право службености ради уласка у своје двориште, тако што би конституишао пут преко наведене парцеле.

По оцени Врховног касационог суда, основано се ревизијом тужиоца оспорава побијана пресуда указивањем да је другостепени суд преиначујући првостепену пресуду извршио оцену доказа на другачији начин и на основу измењеног чињеничног стања одбио тужбени захтев, чиме је учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. у вези члана 383. став 3. и 4. ЗПП, што је било од утицаја на доношења законите и правилне пресуде. Наиме, чињенично стање нижестепених

одлука се разликује у погледу битне чињенице, да ли је на основу уговора о деоби тужиоцу припао у својину спорни део предметне парцеле или је конституисано право службености пролаза. Првостепени суд је оценом изведених доказа (исказа саслушаних странака, сведока и писаних доказа) закључио да је права воља деобничара била да тужиоцу припадне право својине на спорном делу предметне парцеле, док је другостепени суд на основу садржине уговора о деоби који је оверен у суду закључио да је цела предметна парцела (.. КО ...) припала у својину туженом ББ, а да тужилац има право службености ради уласка у своје двориште, тако што би конституисао пут преко наведене парцеле. Другостепени суд није могао да без отварања расправе на другачији начин врши оцену доказа и мења чињенично стање на основу кога је одлучио о основаности тужбеног захтева преиначењем првостепене одлуке, па је због учињене битне повреде одредаба парничног поступка побијана одлука морала бити укинута.

У поновном поступку другостепени суд ће отклонити недостатке на које је указано о донети правилну и закониту одлуку.

На основу члана 415. став 1. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Звездана Лутовац, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић